

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec 2.—20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V upravi prejemajo mesečno . . 1.—80
== Sobotna izdaja: ==
 za celo leto K 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENE

== Inserati: ==
 Enostolpna pettivrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
 za enkrat po 3.) v
 za dva- in večkrat . . . 25.,
 pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.
== Poslano: ==
 Enostolpna pettivrsta po 60 vin.
 Izhaja vsak dan, izvenredno ne delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga vojni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Poziv!

Četrtilič, odkar se je začela vsiljena nam vojna, se obrača država do svojih državljanov in jih poziva, da pripravijo denarna sredstva za nadaljevanje in zmagovalno završitev vojne.

Vojaske položaj je ugoden, obsežne dele sovražnega ozemlja imamo zasedene, uspešno zadržujemo zahrbtnega sovražnika na naših mejah — zato lahko z utemeljenimi upi zremo v bodočnost.

Prežeti domovinske ljubezni in pravega starodavnega junaštva se bore naši vrli rojaki na vseh bojiščih in žanjejo slavo, hvalo in priznanje vsega sveta.

Kakor oni, ki prelivajo na bojišču svojo srčno kri za domovino, morajo tudi vsi drugi sloji prebivalstva pokazati svojo domovinsko ljubezen.

Zatorej podpisujte polnih rok četrto vojno posojilo!

Kakor kažejo že izdani prospekti, je udeležba pri četrtem vojnem posojilu zelo ugodna prilika za nalažanje denarja, ki jamči zelo bogato in varno obrestovanje.

Pri prejšnjih treh vojnih posojilih je prebivalstvo Kranjske na vsega priznanja vreden način pripomoglo k uspehu finančnih transakcij. Štejemo si v posebno čast dežele, da prekosimo, kar smo do sedaj storili.

Nihče naj ne zaostane in ne sme zaostati, ko gre za to, da podpremo boj z orožjem z denarnimi sredstvi in pomoremo do končne zmage.

Uverjen sem, da moj poziv ne ostane brez uspeha, kajti vsikdar, kadar je klicala domovina, je bil zvesti kranjski narod na svojem mestu.

V Ljubljani, dne 17. aprila 1916.

C. kr. dež. predsednik: Baron Schwarz s. r.

Izpod Sv. Gore.

Goriško, aprila 1916.

O, te ženske!

Oblačno je. Nebesa so rosila danes zjutraj krotkega in pohlevnega dežja. Malo, premalo ga je še bilo: »daj nam dežja, ljubi Bog!« — Na fronti mir, ljudje na polju, vas kakor izumrla . . . Okna, kjer so prodajale mamice in lepe deklice sladkih reči, so zaprta, oknice zapažene, in stojnice so prazne . . . Kaj se je pripetilo? — Hodili so po vasi strogi oboroženi možje postavili in pobirali so »patente« za razprodajo sladkih in drugih reči in tako je prišlo, da so danes naše ulice kakor izumrle . . . Le stara, brez-zoba B. — ka čička v svoji dokaj čedni stojnici, tam, kjer so se pred dnevi zbirale lepe deklice, se smejele in pele, zabavale in se dobrikale tako, da jih je naša dobra B. morala karati in oštevati in proč poditi, naj gredo spat . . .

Bilo je pa tako-le: stare mamice so prošle za branjarje, a prodajale so lepe, mlade punice, kojim so se pridružile še njih tovarišice sosedje in sorodnice . . . Bilo je malo prepusto v svetem postu! — Imeli smo slučaj, da je čičkala za mizo v veži začasno prirejene krčme 13-letna, torej šolodolžna deklica in to je prišlo na uho možem postavil! Priznamo, da je mati potrebna, oče dobiva občinsko podporo, a postava je postava. Če hoče mati prodajati, naj prodaja mati, a deklica naj pestuje in kuha . . .

Nastala je tudi konkurenca med posameznimi okni in stojnicami in še vedno nove mamice so se oglašale, da bi bilo kmalu tako, kakor na Travniku v Gorici na trgu sv. Andreja v mirnem času! Ob oknih pa so se radi ustavljali gospodje, na katere tako zavidno pazi oko italijanskega opazovalca za P. in koje, če jih zasači v gručah, ovadi sovražni zrakoplovec, kar mora malo kasneje okusiti krajina in selo. Oglašale so se celo take, pri nas, hvala Bogu, samo ena in še ta tujka, da so bonbončke nosile kar za uniformami.

Tudi je opazilo ljudstvo, da so lepe punice, ki so se gnetle okoli ene ali druge stojnice, dan zadnem prihajale bolj gospoške, zmerom lepše jopice, zmerom lepše čevljičke z zelo visokimi »takoni«, tako,

da jim je manjkalo le klobuk in pa — manira — do baronic! Vse to se je poklicanim činiteljem zdelo za priproste in neizkušene mladenke prenevarno, osobito še odkar imamo tu pri nas dejanski dokaz, kojega sta podali dve »bombonariči« iz Mej, ki sta s sladkimi kruhki izmenjali še tudi prstan, pas in venec, pa jim je nazovi-zaročenec izginil kakor sen . . . Pač, ena upa, še zmerom upa . . . upajmo tudi mi, da ne zama, a druge up je šel po morju, ne vé, kam jadrati za njimi! . . .

Končno pa tudi ni kaj prodajati. Sadja ni, bomboni so pa predragi in odraslim junakom brez — koristi! Za tekoče dnevne potreščine: razglednice, svinčnike, glavničke itd., je umevno potrebno poskrbeti, a temu odpomore že par oken ali par stojnic.

So tudi nekatere družine oziroma stare osebe zelo potrebne, brez podpore, brez postranskega zaslužka, navezane na občinsko podporo. Javno dobro čini, kdor tem pomore do kakšnega zaslužka. Takim naj se dovoli branjariti v primernih prostorih in s primerno, prerenskih slučajev vredno, moralno resnobo!

Kam pa s punicami z visokimi petami? G. župan je menil v svojem nedeljskem oklicu: »punice z visokimi »takoni«, ki se v vojake zadevajo, naj gredo delat na polje!« Izbrno! In če ne bi hotele? Onda v Lipnico v barake! — Radikalno sredstvo, katero je že bilo treba zabičiti nekaterim »noričicam«, ki se prav nič ne boje teh črnih oči teh črnih noči in tako rado postopajo po ulicah še tudi po policijski uri, kateri se morajo ukloniti tudi junaki!

V neki okoliški vasi je mož postavil po določeni uri našel še 17, reci: sedemnajst deklet prhutati po mraku. Vsako je vpisal v »p r o t o k o l« in obvestil o tem tudi dotični duhovni urad. Zagrozil jim je, če bi se to ponavljalo z Lipnico! . . . Seveda je tudi g. duhovnik storil svojo dolžnost in punice so obljubile poboljšanje. Take gorečnosti nismo pričakovali od omenjene svetne strani a smo iz srca hvaležni svetni oblasti za njo. Pričakujemo in prosimo obiskov oboroženih gospodov še tudi v druge okoliške vasi. Po toči zvoniti bo namreč prepozno . . .

Iz št. P. potirajo v L. le eno tujo dekline. Domače in druge, se razen par, zelo dobro drže, kar naj izvolijo vzeti na znanje naši očetje in ženin na fronti! —

Imamo pa še drugih punic, katere ne spadajo v naš »hlev«, ki nas časih posetijo ali v kočiji ali pa peš, poleti celo bosonoge . . . to so prostovoljne sestre smrtnobleda križa, časih dobesedne križanke na lesu strasti, žive smrti, noseč gorje in prokletstvo v svojih nedrih, notranja nevarnost domovine . . .

Proti tem neorganiziranim »dobro-večer-gospod«-gospodičinam iz mesta, treba najstrožje postopati. Kam pa z njimi. V L., v posebno barako, kjer naj se razkuzijo, potem pa delajo, perejo, šivajo in molijo za zmagoslavni konec!

Neorganiziranih »gospodičen«, se zdi, je zmerom večji krog in vpliv.

Ugleden duhoven iz mesta mi je ves tužen zatrjeval, da je zadnje čase pogrešal marsikateri znani dekliški obraz. Je ni več . . . v cerkev je ni več, vsaj k sv. spovedi ne, vsaj k sv. obhajilu je ni več, dasi še zmerom biva in se spreha v mestu . . .

Nima časa: mož se! . . . Ogromna večina organiziranih deklet je pa ostala junaska in zvesta Mariji Svetogorski!

× × ×

Dekleta v fronti!

Uverjene bodite, da se praviloma nobena deklica iz naših vasi ne omoži ven iz dežele. Če bo kaka izjema, le potrdi gori označeno pravilo:

»Ne, ne, vzame te ne,

punic je, koder se gre! . . .«

Večina vojakov je ali oženjenih ali zaročenih; če je pa tvoj kavalir sloboden fant, poizvedi preje po razmerah, da se ne obistini narodna pesem:

»Gradove zlate vam obetajo . . .
 pa revne bajte nimajo!«

Poprašaj za naslov, duhovnijo in pošto in posvetuj se s svojim dušnim pastirjem. Ampak ko bi vse štimalo, bi morala vendarle ostati modra, previdna, ponižno-dostojna, poštena v očeh Božja ženina in

vseh poštenih ljudi! Zato pa — deklica mlada, pomni, da noč ima svojo moč in — pripravi se lepo za sveto veliko noč! . . .
 Z Bogom in Marijo ostani!

udani

Dr. Marijan.

Goriško pismo.

Gorica, 16. aprila 1916.

Krasno pomladansko jutro imamo danes. Cvetna nedelja je in po ulicah je videti več ljudi nego navadno. Topovi skoro popolnoma molče in ljudje stopajo v prazničnih oblekah nekam brezskrbno po mirnem mestu. Ta in oni nosijo oljčno vejico v gumbnici. Praznično razpoloženje odseva iz vseh obrazov — vse je veselo lepega božjega dneva, ki ga ne moti običajni grom topov.

Samo da bi ta pokoj hotel trajati! Vsaj te dni, posvečene spominom človeškega odrešenja, naj bi nas pustile granate pri miru, vsaj velikonočne praznike naj bi mogli v miru preživeti — toda malo upanja imamo.

Sinoči, ko se je zmračilo, je brezobzirni Lah precej vznemiril ubogo mesto. Več granat je ena za drugo padlo na razne kraje in ljudje po ulicah so obstajali in se plašni zatekali za hišna vrata ter poslušali, v kaki smeri in kam so namerjeni sovražni strelji. Bil sem ravno blizu gledališča, ko je naenkrat zašumelo nad hišami in potem tresčilo z grozovitim pokom nekje blizu. Majhen kamenček je priletel za nekaj sekund ravno pred me na tlak — seveda sem se ustavil in stopil pod bližnji »porton«. Sledilo je v kratkih presledkih več zamolklih pokov sovražnega kanona. Po vsakem poku je završala granata po zraku in sledila je močna detonacija, da so zašklepetale šipe po oknih. Nekatere so padle prav blizu, nekatere bolj daleč. Ena se je raztreščila na Travniku. Daleč na okoli po trgu je frčalo kamenje in granatni drobci in v bližini je stalo več ljudi — pa po sreči ni nikogar nič zadelo.

Sploh je Travnik zelo nevarna točka. Vsakotoliko časa mu pošljejo Lahi kako granato. Mene vodi pot vsak dan večkrat čez ta trg, a po pravici povedano, vedno hodim tam mimo urnejših korakov nego drugod — in vedno ko pridem enkrat v Raštelj oziroma Gosposko ulico, se mi zdi, da sem bolj varen.

Kakor kaže, bo današnja nedelja mirna. Letalcev ni videti, najbrže je prevetrno. Iz strelskih jarkov ni slišati nobenega pokanja, orožje počiva. Če bo še popoldne tako lepo in tiho, si bom smel morda privoščiti celo majhen nedeljski sprehod. Morebiti stopim malo proti Solkanu. Tako ob nedeljah popoldne se dobi še lepo družbo tam — celo krogelje igrajo, kakor v tisti lepah časih, ko še nismo vedeli, kaj so šrapneli in granate in ko je veljal en liter našega dobrega Vipavca ali Brica le par krajcarjev manje, nego stane sedaj en — četrt.

Za danes toliko. Če bo prilika, se še oglasim. Vsem znancem, vsem rojakom križem sveta pa želimo iz srca vesele praznike!

Rumunska politika.

Iz Bukarešta poročajo: Glavni urednik Marghilomanovega glasila »Steagul«, g. Corteanu, je pred kratkim v nekem predavanju izvajal: Na stališče Rumunije pri izbruhu vojne je odločilno vplivala udeležba Anglije pri vojski proti Nemčiji in pa nevtralnost stališče Italije. Tema dvema činiteljema je pripisovati, da se ni Rumunija v smislu zvezne pogodbe takoj postavila na stran osrednjih sil. Do bitke ob Marni ni bilo v Rumuniji nobene politične stranke, da, niti enega politika sploh, ki bi bil dvomil o nemški zmagi. Nato je prišlo do veljave angleško naziranje, da ententa upa dobiti zmago, če bo vojska primerno dolgo trajala. In to je bila, čeprav odpustljiva napaka rumunske vlade, da je tudi ona to začela misliti. Februarja 1915 pa je bila ta doba zaključena s porazom Angležev in njihovih zaveznikov. Če ru-

munska vlada niti tedaj ni stopila na stran osrednjih sil, tedaj je bila njena napaka že večja, ker se je dala slepiti od Angležev, ki so s svojo dardanelsko akcijo in pa z zvalbljanjem Italije v vojsko zadosti jasno pokazali, da ne računajo več, da bi s svojimi prvotnimi zavezniki niti vojaško zmagali, niti dosegli odločilni uspeh s svojo gospodarsko politiko. Le to je pri rumunski vladi dobro, da se ni dala spraviti na stran entente kakor Italija. Pač pa bi bila rumunska politika danes že na cilju, če bi vlada v lanskem poletju odločno stopila na stran osrednjih sil. Od tedaj dalje pa je rumunska politika zelo enostavna: Na radikalno rešitev, z Rusijo ali proti Rusiji, se ne misli več in vlada ima vso prostost za odločitev. Obe nazirani, namreč ono konservativcev in vlade, se vidno zblížujeta.

Predavatelj ni jasno povedal, kakšni sta ti dve nazirani, vendar ni mogoče dvomiti, da je teh misli, da so konservativci za osrednjim silam prijazno nevtralnost, vlada da pa se šele počasi bliža tej prijaznosti.

Rumunsko 150milijonsko posojilo.

Bukarešt, 19. aprila. (Kor. ur.) Domače rumunsko posojilo 150 milijonov lejev bo razpisano pod sledečimi pogoji: najmanj mora biti podpisanih 150 milijonov lejev, za kar jamčijo tukajšnje banke in narodna banka. Kurz je 84%, bančna provizija 1½%.

Rumunija in Turčija.

Carigrad, 20. aprila. (K. u.) »Agence tel. Milli« poroča: Pogajanja med turško vlado in rumunskimi poverjeniki o sklepanju pogodbe enake, kakor sta jo sklenili Nemčija in Rumunija, ugodno napredujejo, ker obe stranki želeta, da se pogodba hitro sklene.

Amerika in Nemčija.

Berlin, 21. aprila. »Frankf. Ztg.« poroča iz New Yorka: Največji list na zahodu »Chicago Tribune« je odločno proti vojni radi podmorskih čolnov. V Washingtonu pričakujejo, da bo Nemčija dala pomirljive izjave glede delovanja podmorskih čolnov. Wilsonovo noto so predložili senatorju Stoneju, ki je znan po svojih zmernih nazorih. Kakor poroča Reuter, bo nemški poslanik grof Bernstorff vsled novih navodil imel nov razgovor z Lansingom. Reuter je menda tudi slišal, da je nemška vlada sporočila ameriškemu poslaniku Gerardu, da želi Ameriki ustreči, če se dokaže, da je parnik »Sussex« potopil nemški podmorski čoln. Vsled tega razgovora pa se ameriška nota ne bo predručila niti odgodila.

Ameriška nota Nemčiji.

Berlin, 20. aprila. (Kor. ur.) »Lokalan-zeiger« poroča: Ameriška nota je došla ponoči v Berlin. Danes so jo najbrže izročili zunanjem uradu.

Nevarnost za Holadnsko še ni prešla.

Haag, 19. aprila. (K. u.) Dva socialistična poslanca spodnje zbornice sta vprašala ministrskega predsednika, ali bi se ne moglo vojakom zopet dovoliti običajnih dopustov. Ministrski predsednik je odgovoril, da vlada svoje odredbe ne more preklicati. Nevarnosti, ki so vladi dale povod za te odredbe, še niso izginile in bi se še povečale, če se odredbe preklicajo. Nastalo bi nezaupanje, ali Holandska sploh resno misli držati svojo nevtralnost. Odredbe so hotele le deželo obvarovati pred vojsko in preprečiti, da jo dogodka ne presenetijo. Kakor hitro bo mogoče, bodo odredbe preklicali.

Solun.

Podrobnosti o zračnem napadu na Solun.

Berlin. (K. u.) Neki solunski inženir poroča »Frankf. Ztg.« o letalnem napadu 27. m. m. na Solun: Bombe letalcev so padle komaj 30 korakov od pristaniškega urada na tla in komaj 10 metrov od francoskega glavnega stana, ki se nahaja v sredi mesta. Panike, ki je nastala, ni mogoče popisati. O disciplini na poveljstvu ne more biti govora. Ker so izgubili glavo hrabri

vojaki, se ne smemo čuditi, da je bilo prebivalstvo zelo prestrašeno. Medtem je razpokavalo na stotine šrapnelov nad mestom; večina žrtev je bila ranjena po drobcih šrapnelov, med njimi tudi v pristanišču stoječa dva grška vojaka. K sreči so vrgli letalci največ bomb na tabore, ki leže izven mesta, kjer je znašalo število ubitih in ranjenih žrtev nad 200 in sicer večinoma Angleži. V taboru pri Lembetu je zletelo neko municijsko skladišče v zrak. Do opoldneva so se čule radi požarov močne eksplozije.

Srbske čete v Solunu.

Atene, 20. aprila. V Solun so dospeli s Krfa prvi transporti srbskih čet. Da varujejo te transporte pred napadi avstrijskih in nemških podmorskih čolnov, so bile postavljene na poti med Krfo in Patrasom angleške in francoske vojne ladje. Takoj pri prvem transportu se je opazilo, da je veliko častnikov, malo pa vojakov. S prvim transportom je dospelo 110 srbskih vojakov in 14 častnikov, drugi dan pa 400 vojakov in 100 častnikov. Srbi so zasedli vasi Sedes in Lufra pri Solunu. Ščasoma pripeljejo v Solun celo srbsko divizijo.

Vesti iz Srbije.

Belgrad, 18. aprila. Tudi včeraj je dopotovalo večje število internirancev, žena in otrok, iz raznih krajev Avstro-Ogrske. Vse so takoj izpustili na njih domove. — V Belgradu, odkar je v avstrijskih rokah, neprenehoma popravljajo poškodovane ulice. Sedaj bodo v kratkem vsa ta dela končana, a ulice v najlepšem redu.

Novi naši poštni uradi v Srbiji.

V ozemlju po avstrijsko-gdrskih četah zasedene Srbije so se otvorili c. in kr. etapni poštni in brzojavni uradi Smederevo (Semendria) Čačak, Kraljevo, Užice v Srbiji, Kruševac in Jagodina.

Na imenovane urade je dovoljeno pošiljati:

Dopisnice, odprta in zaprta pisma, tiskovine (časopise), blagovne vzorce in pisma z označbo vrednosti;

od teh uradov:

Dopisnice, odprta pisma, tiskovine (časopise), blagovne vzorce in odprto odana pisma z označbo vrednosti.

Pripominja se, da v zasebnem prometu z zasedenim ozemljem Srbije ni dovoljeno pošiljati priporočenih pošiljatev.

— Nov katoliški župnik za Belgrad. Iz Osijeka se poroča: Vojni kurat Alojzij Wagner pridelen rez. bolnici št. 2 v Osijeku je bil imenovan za župnika rimskokatoliške cerkve v Belgradu in je že odšel na svoje novo mesto.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 20. aprila. (Kor. ur.) Uradno se poroča:

Radi dobrih razglednih razmer so postali topniški boji včeraj zopet na številnih delih bojne črte živahniji. Vrh Col di Lana se nahaja v lasti sovražnika. V odseku Sugana so napadli Italijani zama na le nove postojanke.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Italijansko uradno poročilo.

Rim, 7. aprila. Uradno: Močno artiljerijsko delovanje od Judikarije do doline Sugana in na odsekih od zgornje doline Degano do gornje doline But. V dolini Sugana je napadel sovražnik naše postojanke ob potoku Larganza do Monte Colle. Napravili smo protinapad in odbili sovražnika, ki je pustil v naših rokah okoli 60 ujetnikov, med njimi dva častnika. Ob Soči in na Krasu je bilo delovanje artiljerije manj silno. Naši topovi so večkrat zadeli sovražne baterije, ki so stale v votlinah okolice Zagomile pri Plaveh.

Rim, 18. aprila. Uradno: Na krških pobočjih Monte Seron (dolina Ledro) prodiramo dalje. Nne 16. aprila smo osvojili nove zakope in jih takoj zaprli proti sovražniku. Istega dne je sovražnik po izdatni artiljerijski pripravi v dolini Sugana s približno 14 bataljoni napadel naše naprej potisnjene postojanke med gornjim tekotom potoka Maggio in Monte Fello. Odbili smo ga. Napravili smo protinapad in ujeli 160 mož, med njimi 3 častnike. Popoldne so številne baterije vseh kalibrov združile silovit ogenj na postojanko St. Oswald. Da preprečimo brezkoristne izgube, so se naše čete na poasameznih točkah umaknile približno za 500 metrov v bližino kraja Volto. Dne 17. aprila je sovražnik trikrat obnovil svoje napade v odsekih fronte od Volto do doline Brenta. Bil pa je vselej s težkimi izgubami vržen nazaj. Ob Soči in na Krnu se položaj ni izpremenil. Sovražna pomorska letala so zadnjo noč napravila polet nad Previso, Monte di Livenza in nad malimi kraji ter vrgla 30 bomb. Poroča se, da je 10 mrtvih in 20 ranjenih in nekaj škoda na poslopih. Eno pomorsko letalo smo

pri Građu sestrelili. Oba letalca, med njima en častnik sta ujeta.

Col di Lana.

Najnovejšo avstrijsko uradno poročilo poroča, da je vrh Col di Lana v italijanskih rokah. Col di Lana-Buchenstein obvladuje cesto, ki pelje v dolini Cordevole od Agorda proti severu. Pri Caprile zapusti italijanska tla, da se dotakne po mnogih serpentinah Andraza ob vznožju Col di Lana, ki je visok 2464 m. Za Col di Lana so se že v prvih dneh vojske razvili ljuti boji. Skoro 11 mesecev so Italijani rabili, da so zavzeli to goro. Ogromne žrtve, ki so jih imeli Italijani na tej točki, gotovo ne odtehtajo važnosti tega uspeha, ki ni prav nič izpremenil splošnega položaja.

Zupelli se že vrnil s fronte.

Milan, 20. aprila. 1268 podporočnikov je imenovanih za poročnike. Generalni poročnik je dobil poveljstvo nekega armadnega zbora, generalna poročnika Zupelli in Elija sta postavljena v dispozicijo. Vrnitev generala Zupellija s fronte je v toliko zanimiva, ker so pred kratkim njegov odstop kot vojni minister oficijelno s tem utemeljevali, ker si je Zupelli svoječasno za slučaj vojne napovedi pridržal poveljstvo ene divizije.

Izpopolnitev alpskih čet.

Basel, 20. aprila. Iz Milana se poroča: Vsled vpoklica bivših alpinov, ki se je razglasil včeraj, bodo te zadnji čas na koroški fronti težko prizadete čete dobile okoli 9000 mož.

Barzilai o vojski.

Lugano, 21. aprila. (Kor. ur.) Kakor poročajo laški listi, je opozarjal na banketu rimskih časnikaarjev v svojem govoru minister Barzilai, da je sovražnik Italije močan in navajen na vojsko. Pot, ki jo morajo prehoditi Italijani, je še zelo dolga in težka. V tej vojski gre za obstoj Italije in za ves njen dušni in materialni blagobit. Nihče naj ne upa, da se odtegne posledicam vojske. Vsak mora dati vse domovini na korist. Časopisje mora še bolj vzgojevati narod, da omeji svoje potrebe, da zadobi vztrajno odporno silo v doseg zmag. Gotovi namišljeni znaki draginje in utrujenosti v sovražnem taboru se morajo smatrati za dokaz modre varčnosti in previdnosti. Vojsko Italije bo dičila le tista zmag, ki jo bo znala prioriti krepost italijanskega orožja. Potrebne žrtve bodo vedno težje in le z ozirom na veliki smoter jih bo mogoče prenašati.

Ministrski svet v Rimu.

Italija na pariški gospodarski konferenci.

Lugano, 20. aprila. V torek se je vršil v Rimu 3urni ministrski svet, ki je določil zastopstvo Italije na gospodarski konferenci štirisporazuma v Parizu. Laska zastopnika bosta trgovinski minister Cava-sola in zakladni minister Careano. Poleg tega bosta Italijo na konferencah zastopala še poslanika v Parizu in Londonu, Tittoni in Imperiali ter generalna ravnateljja Dragoni in Luccioli iz trgovinskega, odnosno finančnega ministrstva.

Vpoklic vojaških zdravnikov. Ministrski svet je dalje sklenil vsled vsak dan večjega pomanjkanja vojaških zdravnikov, da se takoj vpokličejo vsi zdravniki, ki niso neobhodno potrebni na dosedanjih mestih.

Najvišje cene za živila.

Končno je ministrski svet sklenil, da se uradno določijo najvišje cene tudi za nadrobno prodajo živil. Ta sklep so parlamentarci in časopisi že več mesecev zahtevali.

Sonninovo potovanje v London.

Da se vrne obisk Asquitha, je sklenil ministrski svet, da bo šel samo Sonnino v London, ne pa tudi Salandra, ki zaenkrat ne bo več potoval v inozemstvo.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 20. aprila. (Kor. ur.) Uradno se poroča:

Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba:

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 20. aprila. (K. u.) Wolffov urad poroča: veliki glavni stan:

Nobenega posebno važnega dogodka.

Vrhovno vojno vodstvo.

LETALSKI NAPAD PRI CARSKI PARADI.

Stockholm, 20. aprila. Pri carski paradi na ruski jugozapadni fronti se je vsled drznega napada nekega avstrijskega letalca pripetil slučaj brezprimerne nediscipline. Car je z generalom Brusilovom korakal ob fronti, ko je neopaženi avstrijski letalec vrgel številne bombe in večkrat dobro zadel. Ruski vojniki so v takem neredu zbežali, da je bil car skoro v nevarnosti. Položaj je bil še bolj mučen vsled tega, ker je car sam izgubil vso hladnokrvnost. Vso

svojo jezo je izlil na generala Brusilova, ker je nezadostno organiziral obrambo proti letalcem, in je brzojavno poklical v glavni stan ravnokar zapodene generala Ivanova.

RUSKI ZBORNI POVELJNIK TEŽKO RANJEN?

Iz vojnega tiskovnega stana se za-sebno poroča: V petek, 14. aprila, je ruskega zbornega poveljnika, generala Keller, v bližini Novo-Sjelice baje zadela naša granata. Prepeljali so ga težko ranjenega v Kijev.

Turčija v vojski.

Turško uradno poročilo.

Carigrad, 20. aprila. Glavni stan:

Iraška fronta.

V odseku Fellahiji je sovražnik dne 17. aprila zjutraj napadel z nad eno divizijo močno bojno silo našo predpostojanko, ki leži na desnem krilu naših postojank od Fellahije proti levemu bregu Tigrisa 1 km vzhodno od kraja Bend Issa in skušal ta napad prenesti proti naši glavni postojanki. Njegov poizkus se je popolnoma izjalovil vsled protinapada naših čet. Odločno zasledovan od naših čet je moral sovražnik zapustiti predpostojanko, katero je isti dan zasedel in s težkimi izgubami nastopiti umikanje proti vzhodni smeri.

Kavkaška fronta.

Po trdovratni obrambi za obrambo primernih tal 18. aprila, potem ko so čete

prisilile sovražnika, da se je spustil v bitko, ki je bila zanj krvava, so se naše čete vsled danega jim povelja umaknile. Radi važnega položaja in po izidu operacij, ki so se razvile ob obrežju, se je mesto Trapecunt popolnoma izpraznilo.

Zavzetje Trapecunta.

Rotterdam, 20. aprila. Zavzetje Trapecunta je uspeh združenih naporov ruske kavkaške armade in ruskega črnomorskega brodogoja.

Trapecunt.

Trapecunt, katerega so Rusi vzeli, je glavno mesto istoimenskega turškega vilajeta v Mali Aziji ob Črnem morju. Obseg mesta je zaradi mnogih vrtov razmeroma zelo obsežen. Mestne ceste so ozke in umazane. Trapecunt ima 22 grških cerkva, 40 mošej, velike bazare in star, razpadli grad. Prebivalstvo, okoli 40.000 duš, obstoji iz Turkov, Grkov, Armencev in Perzov. Mesto ima precej veliko ladjedelnico in je vsled ugodne lege glavno pristanišče med Evropo in prednjo Azijo. Seveda je zadnji čas Batum prekosil Trapecunt.

Medsebojni obiski nemških in turških poslancev.

Frankobrod, 19. aprila. »Frankfurter Ztg.« javlja iz Carigrada: Koncem aprila pride na vabilo turške zbornice 10 nemških državnih poslancev v Carigrad, odkjer pa v maju turški poslanci odidejo v Nemčijo.

Boji na zahodu.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 20. aprila. (K. u.) Wolff poroča iz velikega glavnega stana:

Na upernskih tleh se je posrečilo nemškim patruljam, da so vdrla na več mestih v angleške jarke, tako na cesti Lange-marck—Ypern, kjer so zasedle približno 800 letrov sovražne postojanke in jih trdno držale nasproti več napadom z ročnimi granatami. Tu, kakor tudi pri Wietje in južno od Yperna smo ujeli skupno 1 častnika in 1082 mož in zaplenili dve strojnici.

Vzhodno od Tracy le Mont se je sinoči na naše črte izpušeni plin razširil le v lastnih jarkih Francozov.

Sovražnik je ljuto obstreljeval ob Mozi iztrgane mu postojanke na vzhodnem bregu. V gozdu Caillette se je razvil iz njegovega pripravljalnega ognja proti večeru močan napad. Posrečil se je v nekem prednjem kotu v naših jarkih. V ostalem je bil odbit z Francoze težkimi krvavimi izgubami in z nekaterimi ujetniki. Na planoti Woevre in na poti južno-vzhodno od Verduna se nadaljuje topniški boj z veliko živahnostjo na obeh straneh. Pehota tam ni delovala.

Vrhovno vojno vodstvo.

Angleško uradno poročilo.

London, 18. aprila. Uradno: V zadnjih tridesetih urah smo na raznih točkah dvakrat udrla v nemške strelske jarke; prvič včeraj podnevi, drugič ponoči. Obe podjetji sta zelo uspeli. Porušili smo postojanko strojnih pušk, v več kritij smo vrgli bombe. Naše izgube so: 1 ranjen, 1 poškodovan. Dva nemška častnika in 20 mož je bilo ubitih. Dva mala nemška poskusa proti naši postojanki pri Saint-Eloi smo ponoči uspešno odbili. Danes osemljen topovski boji in nadaljno delovanje z minami vzhodno od Vermelles.

Predsednik Poincare in vojni minister Roquet v Verdunu.

Pariz, 21. aprila. (K. u.) »Agence Havas«: Poincare in vojni minister Roquet sta odpotovala v torek v Verdun. Obiskala sta zakope na obeh bregovih Moze in sta obiskala vse armadne zbore. Predsednik je čestital četam na njih hrabrosti in vztrajnosti in jim je delil odlikovanja. V četrtek zjutraj sta se vrnila Poincare in Roquet v Pariz.

Letalni poročnik Immelmann postal nadporočnik.

Draždane, 21. aprila. (K. u.) Letalni poročnik Immelmann je postal nadporočnik.

Mirovni pogoji francoskih socialistov.

Berlin, 19. aprila. V »Humanite« omenja poslanec Renaudel, kakšen mir bi sprejeli francoski socialisti. Pogoji so: Francija dobi Alzacijo-Lotringijo, Nemčija se zaveže odpovedati se vsakršnem koli nadgospodstvu za vse večne čase in pa nikdar več ne zagrabiti za orožje. Renaudel pristavlja, da bi se morda tudi razmerje do kolonij in gospodarske vezi evropskih držav dale postaviti pod strogo nadzorstvo. Če Nemčija vsega tega ne stori z lepa, jo bo treba prisiliti do tega.

Angleške izgube.

London, 20. aprila. (Kor. ur.) Angleški seznam izgub 17. t. m. objavlja imena 188 častnikov, seznam 18. t. m. pa imena 84 častnikov.

Vprašanje novačenja na Angleškem.

London, 21. aprila. (K. u.) Ministrstvo se je včeraj zedinilo o predlogih, ki jih stavi glede na novačenje parlamentu. Predloge stavi v obeh zbornicah v tajni seji.

Iz angleške poslaniške zbornice.

London, 19. aprila. (K. u.) Iz poslaniške zbornice. Glasno so pritrjevali izjavi min. predsednika Asquitha, da bi pomenjal polom vlade narodno nesrečo, liberalci in veliko unionistov, a znamenja raznih mnenj so se pokazala med unionisti. Carson, od katerega so pričakovali, da predloži predlog za uvedbo splošne službene dolžnosti, če se ne izrazi Asquith za to politiko, je izjavil, da nima ničesar pristaviti izhodu, ki ga predlaga Asquith. Zbornica je izjavi splošno pritrjevala. Poslanci so se hitro razšli.

London, 19. aprila. (K. u.) Reuter: Asquithova izjava je izzvala veliko senzacijo. V zbornici lordov se je razvila kratka razprava. Minister Lansdowne je izjavil, da se vprašanje službene dolžnosti zavlačuje ne za to, kakor da bi se ministrstvo ne moglo odločiti, marveč nazori posameznih ministrov so tako ukoreninjeni, da se v sedanjem trenutku ne more najti srednja pot, ki bo vodila iz tega težavnega položaja. Polom vlade bi ne vplival slabo samo na Angleškem, marveč tudi pri zaveznikih

in v naselbinah. Popoldne je zborovalo več sto liberalcev, ki so sklenili, naj se Asquith krepko podpira. O vprašanju novačenja se je razpravljalo tudi na zboru delavskih strank.

Odgovor kardinala Merciera — izmišljen.
Lugano, 20. aprila. »Corriere della Sera« piše: Besedilo Mercierovega odgovora na pismo generalnega guvernerja v Bissinga, kakor so ga prinesli nekateri italijanski listi, je moral vsakemu večjemu bralcu takoj vzbuditi sum o pristnosti. Po vesteh iz tujine in Vatikanu moremo izjaviti, da je pismo apokrifno. Kardinal ni Bissingu niti besedice odgovoril. Pismo so najbrž »sfabricirali« v Parizu. Tudi »Osservatore Romano« potrjuje to vest.

Na morju.

»Soerekarta«.
London, 19. aprila. (Kor. ur.) »Lloyd«: Nizozemski parnik »Soerekarta« je privozi z ognjem na prednjem delu ladje v Kirkwall. Ogenj so pogasili. V prostoru ladje stoji voda 8 čevljev visoko.

»Tergeviken«.
London, 19. aprila. (Kor. ur.) »Lloyd« poroča iz Lizbone: Parnik »Tergeviken« je zadel na mino in se potopil.

Razna poročila.

Zdravstveno stanje princa Mirka.
Dunaj, 20. aprila. (Kor. ur.) Danes jutraj je bil pri črnogorskem princu Mirku v sanatoriju Löw konzilij, o katerem se je izdal sledeči buljetin: Splošno stanje nekoliko izboljšano, telesna teža se je nekoliko povečala, tudi pojavi na levem koncu pljuč se znatno boljšajo. Vročina se je nekoliko povišala.

Nemščina na Bolgarskem.
Sofijski »Dnevnik« piše: Zelo značilno je, da se povsod po Bolgariji kaže stremeljenje, da se nauči nemškega jezika. Po celi državi, v glavnem mestu in po pokrajinskih mestih se je tekom petmesečne vojne priredilo obilo jezikovnih tečajev za nemški jezik, katerih so se udeleževali moški in ženske.

Grki zapuščajo vzhodno Makedonijo.
Atene, 19. aprila. »Nea Hellas« poroča, da je grškim četam v vzhodni Makedoniji zapovedano, izprazniti to ozemlje.

Amerika protestira proti angleški poštni tatvini.

Rotterdam, 19. aprila. Kakor poroča »Courant«, je ameriška vlada naročila svojemu londonskemu poslaniku, da naj krepko protestira proti večkratnemu zadrževanju poštinskih vreč. V vrečah so bili tudi diplomatični spisi in vrednostni papirji. Ameriške države zahtevajo, da bodi teh poštinskih kršitev enkrat konec.

Vstaja proti špancam v Maroku.

Pariz, 20. aprila. (K. u.) »Temps« poroča iz Tangra: Španske čete so imele 15. aprila resen boj z vstaškimi rodovi. Španskih vojakov, večina domačinov, je padlo 20. Z rodovi se pogajajo. Pri Tangru je mirno.

Dnevne novice.

+ Prihitite k darovanjem za goriške begunce! na velikonočni ponedeljek, vsi, ki želite z dobrim in plemenitim delom počastiti praznike Gospodovega vstajenja. Kdor je čital te dni v »Slovenca« poročila o življenju naših beguncov v begunskih taboriščih, ne bo zamudil z večjim ali manjšim darom olepšati bratom prihodnje dni.

+ C. kr. kmetijska družba za Kranjsko je izročila vladi odločen protest proti zahtevi trgovske zbornice v Budimpešti, da se zopet vpelje mleviski promet v obliki uvoznih listov in da se dá Ogrski prosta roka glede konsumnih davkov in monopolov. Ta protest z utemeljitvijo, da so te zahteve škodljive interesom našega kmetijstva, se je odposlal na ministrsko predsedstvo in na ministrstva za poljedelstvo, trgovino in za notranje zadeve.

+ Podpisovanje IV. vojnega posojila. Vojnega posojila je podpisal c. kr. priv. Giselaverein 5 milijonov, nizjeavstrijska delavska nezdgodna zavarovalnica 10 milijonov za zavod in 600.000 za pokojninski sklad. F. Schmidt, Dunaj, in B. Aicha dva in pol milijona, tajni svetnik Franc grof Gallas 1 in pol milijona kron, avstrijski Manesmanwerke so podpisali na avstrijsko vojno posojilo tri milijone, na ogrsko pa 500.000 kron.

— Znamenit podpis vojnega posojila. Na četrtlo avstro-ogrsko vojno posojilo podpisala je c. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu nadaljnih petnajst milijonov kron, tako da znaša skupna svota vseh štirih vojnih posojil te družbe 46.500.000 K. Od te svote odpade na avstrijsko vojno posojilo 30.000.000 K ter na ogrsko 16.500.000 K.

+ Cesar je povišal dvornega svetnika Viljema Friderika Nepalleka v viteški stan.

+ Novi čas na Ogrskem. Budimpešta, 19. aprila. (Kor. ur.) Uradni list objavlja odlok vlade, s katerim se pomakne od 1. majnika do 30. septembra računanje časa za eno uro naprej. 1. majnik se torej prične že ob 11. uri ponoči 30. aprila in se konča 30. septembra šele eno uro po polnoči.

+ Nova tajna svetnika. Cesar je podelil finančnemu ministru dr. vitezu pl. Leth in trgovinskemu ministru dr. pl. Spitzmüller dostojanstvo tajnega svetnika.

+ Nemški »velikonočni« program. Iz novih poročil o dunajskem zborovanju posnemamo še nekatere podrobnosti: Poročevalec dr. Schachmayer je rekel: Avstro-ogrsko monarhija mora na vzhodu izvršiti svoje zgodovinsko poslanstvo kot nemška predstila. Vojška je Nemcem prinesla spoznanje, kakšnega pomena je monarhija za svetovno veljavo nemškega naroda in jim pokazala, da avstrijski Nemci celemu narodu najboljše služijo, če izpolnijo svoje mesto v Vzhodni marki in nastopijo za ustvaritev krepke monarhije. Glede notranje političnih vprašanj je rekel dr. Wotawa (podpredsednik nemškega Schulvereina), da bo bodoči notranji razvoj Avstrije odvisen od razvoja jezikovnega in šolskega vprašanja. V zadnjem vprašanju se bodo cilji nemškega programa dali doseči v dolgoletnih stopnjah. Največje važnosti bo, da se uradništvo nauči raznih avstrijskih jezikov. Vse šolstvo mora dobiti pod svoje nadzorstvo država. Nadalje je zanimivo, da so vsi udeleženci program odobrili, samo Steinwender se je upiral. Vsenemec Wolf je izjavljal, da mora vsak avstrijski nemški program kot glavne točke postaviti: nemški državni jezik, nemško večino v Avstriji, in sicer v prvi vrsti v državnem zboru in primerno šolstvo. Dr. Steinwender pa je svaril, da naj se Nemci nikar ne vežejo na kako zahtevo, za katere izvršitev ne morejo imeti nobenega vpliva. To se na primer tiče ureditve galitskih razmer. Steinwender je nadalje izjavil, da se mora zahteva nemškega državnega jezika postaviti kot potrebna s staljša državne potrebe. Steinwender je prosil, naj se program pred objavo temeljito revidira pa ni njegova obveljala. Podrobnosti in načrtov vseh nemških posameznih zahtev cenzura še ne dovoli objaviti.

— Kakor poročajo nemški listi, nemški državni poslanci nikakor ne soglašajo z »velikonočnim« programom. Od nemških strank so se do zdaj za ta »velikonočni program« izrekli samo nemški radikalci. Program sta izdelala »Nemški klub« na Dunaju in nemški narodni svet. »Narodni Listy« pišejo: »Objavljena načela nemških zahtev so taka, da jih, noben nemški politik, ki je vreden tega imena ne more sprejeti, če v prvi vrsti vpoštevata interese države.«

Napredovanje državnih uradnikov. Osrednje društvo avstrijskih državnih uradnikov je poslalo k notranjemu ministru princu Hohenloheju deputacijo, ker se je napredovanje poslabšalo, odkar je stopila v veljavo nova službena pragmatika. Da so omilili tedanje trdote, se je pred službeno pragmatiko izvršilo več imenovanj ad personam in ker naj se zdaj zopet doseže stanje sistemiziranih mest, je več uradnikov 11. in 10. činovnega razreda stopilo v drugi višji činovni razred, ne da bi dobilo tudi čin tega razreda. Te razmere občutijo državni uradniki tem hujše, ker je pri mestih, deželah in c. kr. državnih železnicah uvedeno čisto časovno napredovanje, kjer uradniki z večjo plačo dosežejo tudi višji čin. Deputacija je prosila, da naj se sistemizirano stanje odpravi ali pa pomnoži na tako višino, da je istočasno s potekom napredovalnih rokov garantiran tudi čin, ali pa da je po poteku teh rokov, oziroma s prejemom dohodkov višjega razreda zvezano tudi priznanje naslova in značaja. Ta odredba bi državi ne napravljala nobenih novih stroškov. Notranji minister je priznal upravičenost pritožb, pa ker se gre za načelna vprašanja, ki se tičejo vseh resortov, more zadevo rešiti le cela vlada.

— Domoljubno zbiranje zlata v šolah zelo dobro uspeva. Poleg srednjih trgovskih in strokovnih šol sodeluje tudi več sto ljudskih šol. Posebno marljivo delujejo šole v vojnem ozemlju. Posebno se upa, da izpolni v polni meri ljudska šola, kar se pričakuje od nje. Ljudskih šol je nad 20.000, ki lahko veliko store, da se za zlato zaželezo.

— Iz ljudskošolske službe. C. kr. okrajni šolski svet v Novem mestu je namesto k vojakom odšlega učitelja Albina Majovica imenoval za suplentinjo na ljudski šoli v Mirni Marijo Sušnik, doslej suplentinja na ljudski šoli v Prečni. — C. kr. okrajni šolski svet v Litiji je imenoval dosedanjo suplentinjo na ljudski šoli na Raki Štefani Jerman za suplentinjo na ljudski šoli v Polšniku in dosedanjo suplentinjo na ljudski šoli v Kresnicah Julija Hribar je imenovala na mesto k vojakom odšlega nadučitelja Fortunata Lužar, za suplentinjo na ljudski šoli v Izlakah. — C. kr. okrajni šolski svet v Postojni je namesto vsled bo-

lezni na dopustu se nahajajočega nadučitelja Karla Česnik poveril vodstvu štirirazredne ljudske šole v Knežaku učiteljici Justini Suša. — C. kr. okrajni šolski svet za ljubljansko okolico je dosedanjo provizorično učiteljico Jospino Palčič-Franke imenoval za provizorično učiteljico na trirazredni ljudski šoli v Hrušici. — Namesto vpoklicanega učitelja Jožefa Samide je imenovana za suplentinjo v Smuku Herma Wilfer. — Začasni voditelj 1. mestne deške ljudske šole v Ljubljani je postal učitelj Ivan Bele, ker je dobil nadučitelj Jakob Dimnik dopust. — Namesto vpoklicanega nadučitelja Mihe Salberger je postala začasna voditeljica šestrazredne ljudske šole na Jesenicah učiteljica Roza Coriary.

— Dovolj tobaka! Glavni ravnatelj avstrijske tobačne režije je te dni izjavil odposlanstvu trafikantov, ki se je pritožilo radi pomanjkanja zalog, da se bodo naše potrebe pokrile za leto 1916. in 1917. Težava je le pri tem, ker se surovo blago ne more sprosti v potrebni množini izdelati in dati v promet. Sedaj pa se je že potrebno odredilo, da bodo tovarne mogle svoje delo zmagati in se bodo tako tobakarji zadovoljili. Ukrenilo se je tudi vse potrebno, da se bo letos v Avstro-Ogrski nasadilo mnogo tobaka, tudi tujih, finih vrst.

— Duh se je omračil v Celovcu vpojenemu višjemu nadzorniku finančne straže Simonu Germu.

— Proti podraženju olja. Dunaj, 21. aprila. (Kor. ur.) Listi poročajo: Merodajne oblasti se pečajo z vprašanjem, kako naj se prepreči neutemeljeno povišanje cen surovemu olju. Posebno gre za to, če ne kaže določiti cen surovemu olju, dalje če ne kaže znižati carine ob uvozu rumunskega surovega olja, da se prepreči navijanje cen.

— Prve pismonošnje v Gradcu. Včeraj jutraj so pričele prve pismonošnje po Gradcu raznašati pisma. V sled odredbe trgovskega ministrstva bo nastavljenih 14 pismonošinj.

— Vojnopoštne pošiljke in živila. Vsled odloka trgovskega ministrstva je zopet dovoljeno v vojnopoštinih zavetkih pošiljati živila, ki se hitro ne pokvarijo, kakor kava (v zrnju ali prahu), sladkor in cukrene, čokolade, kakes, čaj, suhor, konzerve vsake vrste v pločevinastih zaklopnih in med v pločevinastih posodah, ki se dajo tako zapreti, da je nemogoče, da bi teklo iz njih.

ZENSKE OGNJEGASKE V LVUVU.

Lvov, 19. aprila. Ker manjka moških ognjegasev, je mestna uprava sklenila, da se sprejmejo za ognjegasno službo tudi ženske. Sprejeli so že 20 gasilk.

Ljubljanske novice.

Ij Musica sacra v stolnici. Na velik o soboto pri slovesni sv. maši okrog tri četrt na 10. uro: Pogačnikova Missa in hon. s. Josephi, Alleluja in trakt, zl. Foerster. — Pri slovesnem vstajenju ob štirih popoldne: Dva rezponzorija in motet »Surrexit pastor bonus«, zl. Premrl, Te Deum, zl. Griesbacher, Regina coeli, zl. Foerster, Tantum ergo, zl. dr. Kimovec, pesem »Zveličar gre iz groba«, zl. Premrl. — Velikonočno nedeljo pri slovesni pontifikalni sv. maši ob desetih: Filkejeva Missa »Oriens ex alto« in istega skladatelja ofertorij »Terra tremuit«, gradual in sekvenca, zl. Foerster, pesem »Jezus, premagavec groba«, zl. Premrl. — Velikonočni ponedeljek pri slovesni sv. maši ob desetih: P. Hugo Sattnerjeva Missa seraphica, gradual in sekvenca Foersterjeva, pri osertoriju: rezponzorij »Angelus Domini«, zl. Premrl.

Ij Odlikovan Ljubljancin. Gosp. Kramaršič Ernest, kateri je bil pri tukajšnjem c. kr. okrajnem glavarstvu kot davčni uradnik, je odlikovan na južnem bojišču s srebrnim vojaškim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne svetinje. Imenovani se nahaja že od začetka vojske z Italijo na bojni črti kot računski podčastnik.

Ij Povodenj v Ljubljani. Kje? Pojdi po Dunajski cesti, pri železniškem prelazu zavij na Bleiweisovo cesto, a ne hodi po nobenem trotoarju, ker sta oba poplavljeni že več dni. Promet po tej cesti je zelo živahen, rotovž pa ne pošlje nobenega delavca, da bi odmašil tiste zamašene odvodne kanale, vsled česar imamo zdaj pod vodo oba trotoarja ene najživahnejših ljubljanskih cest.

Ij Obratni inspektorat Trst južna železnica, zdaj v Ljubljani javlja: Z ozirom na sedanje izredne razmere se za bodoče velikonočne praznike ne more izredno poskrbeti, da se zmagata močni osebni promet, ki se pričakuje glede na velikonočne praznike. Občinstvo se opozarja na to s pristavkom, da se more med velikonočnimi prazniki jamčiti za promet civilnih potnikov le glede na razpoložljive voze in da se ne more jamčiti za brezplačno obrat. Izključeno je, da se rezervirajo vozovi ali posamezni oddelki voz.

Ij Pozor! Gostilničarji, kavarnarji in sploh vsi obrtniki, ki dobivajo sladkor na prejemnice, se opozarjajo, da morajo

imeti knjige za vpisovanje prejetega sladkorja in jih dati vidirati. Knjige se vidirajo na mestnem magistratu, v takozvani bivši Galletovi hiši, pritlično, kjer se izdajajo krušne nakaznice. Kdor ne bode imel knjige, ne dobi sladkorne prejemnice.

Ij Mornar, ki je izgubil 20 K, naj se oglasi na tukajšnji državni policiji.

Ij Dotična dama, ki je v torek pri zdravniku vzela svilen dežnik in pustila navadnega, se opozori, da ga naj prinese v uredništvo »Slovenca«, ker je ime že znano.

Letalske bombe na Treviso.

Lugano, 20. aprila. »Secolo« poroča iz Trevisa 18. t. m.: Ob 11. uri ponoči se je nakrat začelo ropotanje letalskega motorja. Prvi hip je prebivalstvo mislilo, da je to laški aeroplan, in je eksplozija prve bombe povzročila strašno paniko in splošen beg v kleti. Prva bomba je razrušila neko hišo, pod katere razvalinami je pokopana družina osmih oseb. Dve osebi so rešili. O polnoči se je zdelo, da je nevarnost minula. Mir se je vrnil.

Ob 3. uri jutraj so se vnovič pojavila tri letala in metala bombe. Na stotine vojakov je streljalo iz pušk in strojnih proti letalcem, ne da bi doseglo uspeh. Veliko oseb je ranjenih, 1 ubita.

Lugano, 20. aprila. Pri napadu avstrijskih letalcev na Treviso v noči od 17. na 18. aprila je bilo, kakor poroča »Corriere della Sera«, ubitih 10 civilnih oseb, 21 pa ranjenih.

Vladivostok ne bo več vojna luka.

Stockholm, 20. aprila. Japonski listi poročajo, da nova z Rusijo sklenjena pogodba med drugim namerava, da bi se Vladivostok opustil kot vojno pristanišče.

Primorske novice.

Sodalitas Ss. Cordis Jesu za Trst se vrši v Marijinem domu na velikonočni torek ob pol 11. uri popoldne.

»Posredovalnica za goriške begunce« v Ljubljani izvršuje prijetno dolžnost, da se javnim potom najtopleje zahvaljuje za velikodušno podporo, katero je dobila od »Katoliške tiskarne« v Ljubljani, in sicer kot darilo slovenskim goriškim beguncem iz skupička razglednic »Vojska v slikah« v znesku 500 K.

Pogreb zadnjih žrtev laških letalcev v Trstu se je vršil 19. t. m. z veliko slovesnostjo. Udeležilo se ga je na tisoče in tisoče oseb vseh slojev, dasi je prav takrat divjala strahovita nevihta. Pred cerkvijo sv. Justa, kjer so se blagoslovili zemski ostanki nedolžnih vojni žrtev, so bili navzoči zastopniki vseh oblastnih: kontreadmiral Koudelka z mnogimi častniki kopne armade in mornarice, namestnik baron Fries-Skene, podpredsednik namestništva, cesarski komisar, mnogi funkcionarji občine, namestništva in državnih železnic. Žrtvam je bilo poklonjenih mnogo cvetic in vencev: dva je poklonila mestna občina, enega uslužbenci državne železnice itd.; socialistične organizacije so nosile venec s trakovi za eno izmed žrtev: 22letnim Fr. Marinič kot svojim članom. Sprevod se je pomikal na pokopališče ob najhujši nevihti, a občinstvo je vztrajalo in spremilo žrtve do prezgodnjega groba.

Ravnateljstvo c. kr. goriškega ženskega učiteljišča začasno v Krškem prosi vse lanske gojenke zavoda, učence in učenke vadnice, za njihove naslove po naslednjem obrazcu na dopisnici: Podpisan . . . je obiskoval . . . v šolskem letu 1914-1915 . . . tečaj (razred vadnice) na c. kr. ženskem učiteljišču v Gorici in je letos gojenec (gojenka) . . . tečaja (razreda) v . . . Podpis z natančnim naslovom. Obenem se naznanja, da je Njegovo cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo po odloku vis. c. kr. ministrstva za uk in bogočastje meseca novembra 1915, št. 27.237-15, blagoizvolilo izreči učiteljskemu zboru in gojenkam Najvišjo zahvalo za uspešne zasluge pri izdelovanju gorkih oblačil za naše hrabre vojake na bojišču.

Smrtna kosa. V Malih Žabljah, občina Sv. Križ, so pokopali v torek, dne 18. t. mes., vdovo Trošt iz ugledne družine Troštove. N. p. v. m!

— Iz ruskega ujetništva se je oglašil pešec 7. pešpolka Franc Čuk iz Gorice, ki je bil ujet meseca septembra l. l. Sedem mesecev ni bilo nikake vesti o njem. Sporoča, da je zdrav in da dela pri dvorniku. Njegov naslov je: Fr. Čuk pri Romanu Izmalovič Lapatin, selo Dergači, Samarsko gubernija, Inozemski rezet, Rusija.

Nekdo je izgubil v Gorici od Trga sv. Antona do kavarne Dogana znesek 5000 K. Najditelj je naprošen, da ta znesek prinese na goriško c. kr. policijo, kjer dobi 10% najdenine.

Smrtna kosa. V Lonjeru je umrla Antonija Čok-Zupanova. — Pri Sv. M. Magdalenii Zg. je umrl Josip Mahne ml.

Snež zapadel. V petek, dne 14. t. m., je pobelil sneg vrhove Čavna in Nanosa.

